

Vaasan kirkko

MARTTI LUTHER 1483-1546

EVANKELIS – LUTERILAISEN KIRKON TUNNUSTUSKIRJAT

SUOMENTANUT
A.E. KOSKENNIEMI

Luterilaisen kirkon tunnustuskirjat eivät ole ainoastaan lujan uskon mieltäylentävä näyte menneiltä ajoilta; ne ovat myös ennen kaikkea ohjeellisia ja velvoittavia kaikille kristityille ja kirkoille, jotka tahtovat olla luterilaisia ei ainoastaan nimeltä, vaan todellisesti. Jeesus Kristus, meidän tunnustuksemme apostoli ja ylimmäinen pappi, ylläpitäköön ja varjelkoon seurakuntansa nuhteettomana tulemuksensa asti.

Turussa, toukokuussa 1948.

Suomentaja

KOOSTE: Väinö Hotti

TUNNUSTUSKIRJAT PUHUVAT I SEURAKUNTA

Se on kaikkien uskovien yhteisö, joiden keskuudessa evankeliumi puhtaasti saarnataan ja pyhät sakramentit evankeliumin mukaisesti jaetaan (emt. s.27).

He (vastustajat) ovat hyljänneet...opinkohdan, jossa olemme sanoneet seurakuntaa pyhien yhteisöksi (congregation sanctorum) (126).

Ne siis, joissa Kristus ei mitään vaikuta, eivät ole Kristuksen jäseniä... Mutta jumalattomat eivät ole seurakunta (127).

Jos määrittelemme seurakunnan ainoastaan ulkonaiseksi, niin hurskaat kuin jumalattomatkin käsittäväksi laitokseksi, niin ihmiset eivät käsitä Kristuksen valtakuntaa sydämen vanhurskaudeksi ja Pyhän Hengen saamiseksi, vaan he päättelevät sen merkitsevän ainoastaan erinäisten jumalanpalvelustapojen ja seremonioiden ulkonaista noudattamista (128).

Onhan ilmeistä, että jumalattomat ovat perkeleen vallan alaisia ja perkeleen valtakunnan jäseniä... jumalattomat, koska ovat perkeleen valtakunnassa, eivät ole seurakuntaa, huolimatta siitä, että he, koska Kristuksen valtakunta vielä ei ole käynyt ilmeiseksi, seurakuntaan sekaantuneina (*admixti ecclesiae*) hoitavat seurakunnallisia virkoja (129).

Niinpä me siis Raamatun mukaisesti käsitämme seurakunnan sen varsinaisessa mielessä sellaisten pyhien yhteisöksi (*congregatio sactorum*), jotka todella uskovat Kristuksen evankeliumin ja joilla on Pyhä Henki. Tästä huolimatta me tunnustamme, että tässä elämässä moni ulkokultainen ja jumalaton heidän joukkoonsa sekaantuneena kuuluu ulkoisten tunnustusten puolesta samaan yhteisöön ja että he sentähden joutuvat hoitamaan seurakunnallisia virkoja (131).

Sillä tietäähän, Jumalan kiitos, seitsenvuotias lapsi, mikä seurakunta on, nimittäin pyhät uskovaiset ja ne karitsaiset, jotka kuulevat Paimenensa ääntä (266, 267).

Ja me tiedämme, että seurakunta on niiden keskuudessa, jotka oikein opettavat Jumalan sanaa ja oikein hoitavat sakramentteja (171).